

et canibus undiq. corrosus. Ille ut uidit ingemuit et licet
mas fudit. sed non ita ex corde.
nec ita uberes. que possent sti-
mulari ignis exanquare. Ve-
rum tam sunt cibum. sed neq.
quantū noleb. neq. quantū
solebat. Cumq. interim cogita-
tiones eum tanquā cohors tur-
banica undiq. circū uallarent.
et omī ex parte in eum tela la-
cilarerentur. ac uinctū capti-
uumq. eū ad seculū retine-
rent. exurgens ergo cōpit it-
agere nocte pheremū. et ten-
dere ad ciuitatē. Sed ubi dies
factus ē. ciuitas quidē longe
adhuc aberat. ipse uero cum
rapidissimo estu coqueretur.
et fatigaretur. pheremū undiq.
uersum considerare oculis cepit.
et requirere. sicubi eet in uici-
no monasterium. Et cum con-
spexisset frīm quorundā cellu-
lam tendebat illuc. ut apud
eos requiesceret. Quē ubi ad-
eē senserunt serui dī. conti-
nua pcurrunt in obuiam.
uelut angīm dī exipientē
adorant. pedes lauant. ad-
nationē mutant. mensam

ponunt. atq. omīa
minū ^{man-} mar-
plent caritatis offi-
tām ubi refect. et
requieuit. ex mo-
aberrantissimo et
simo patre experi-
peli ficationis ex-
monita salutis in-
interrogare quod
quis diaboli laqu-
effugere. ac si qua-
iniecisset animo
quomodo de pellic-
abici. Tunc ille cōpulsus
monita frīb. dāt. et salutis
cos uiam docere. ac de insi-
dijs docimonū quas seruis
dī intendunt facere sermō-
nē. Illos quidē plene. et suf-
ficientē edocuit. sibi uī stimu-
los compunctionis incendit.
et in semet ipsū regressus. ut.
Quomodo q. alios moneo. et
ipse decipior. Aut quom-
alios corrigo. qui me ipsū
non emendo. Ac q. miser-
Facto ipse prior. que facit
alios docet. Cumq. huiusce-
modi inreparationib. uteret.
aduersus semet ipsum. et in

KOPIE VON MS. 36
BIBLIOTHEK MARBURG.
AUSWERTUNG, VERVIELFÄLTIGUNG UND VERÖFFENT-
LICHUNG NUR NACH RÜCKSPRACHE (ANSCHRIFT:
WILHELM-RÖPKE-STRASSE 4, D 3550 MARBURG)

for. I^v

cf. Loest, Stadtarch., Fragen. im Augustum Cn.1.

Refini Aquileianis Presbyter

Heptameron Monachorum

Cap. 3. De sancto Joanne

PL 21 Sp. 402 D - 403 B

ALFRED-EDRKE-STRAßE 4 · D 3200 WARBURG
TICRONG NUR NACH RICHTSCHRITTE (FRIEDRICH)
VERARBEITUNG: VERGLEICHUNG UND VERGLEICH-
BIBLIOTHEK WARBURG
KOLLE 404 1/2 ······ DER UNIVERSITÄT
36

circum euntē iustitiae etiam
 alios fr̄s. & edificare eos in
 uerbo & doctrina dñi. Domi
 nico autē die ad eundē semp
 reuertebatur locū. sicut in
 sacramentis gr̄a reliquis ū
 diebus. etiam opus manuum
 faciebat. & operabatur unumq.
 cingula palmariū & solus texens.
 ut in illis locis habere mos ē.
 Quodam uero tempore clau
 dus aliquis ire ad ipsū uolu
 it. ut ab ipso curaret. Conta
 git autē ut animal quo usu
 rus erat. cingulū manibus
 hominis dī factum haberet.
 Cum q̄ imponeret ille clau
 dus sup uimentū. statim
 ut contingeret pedes eius
 illud cingulum sanus ef
 factus ē. Sed & quib; cūq;
 egris benedictū panē misit.
 statim ut ex eo pceperunt.
 sanati sunt. Et alias multa
 uirtutes atq; sanitates. p
 cum dñs impleuit. Habuit
 autē & hanc grām sup om̄s
 patres & ceteros homines.
 ut unus cuiusq; fr̄m de
 uicinis monasteriis conu
 satio ei reuelaretur. ita ut

scriberet ad patres ipsorū & com
 moneret. quia ille & ille segnit
 agunt. nec rectū in timore dñi
 ppositum ger. Ille ū & ille
 infide & animi uirtute pfici
 unt. Sed & ad ipsos fr̄s scribe
 bat. aliis quidē quod multū
 tediosi erāt erga fr̄s. et pusillo
 animo erga patientiā alius
 ū quod bene constant. & sol
 licite agerent & sufficienter
 consolarent fr̄s. & quid huius
 meriti p uirtutib; quid uero
 illi correptionis immineret
 ad domino pignora p̄dicabit.
 Et ita eorū qui absentes erant
 actus & causas & merita &
 negligentias describat.
 ut audientes hi de quib; dice
 batur. conscientia conuicta
 negare non possent. Docet
 autē om̄s. ut a uisibilibus
 rebus & corporis animos
 ad inuisibilia & incorporea
 transsisterent. Temp̄e enim in
 quit. ut ad huiusmodi studia
 transeam. Neq; cū semp in
 fantes eē debeamus. sed aliquā
 do iam ad spūalia & altiori
 conscendere. & unūq; sensus
 capere atq; pfectiore subire

25. 11. 1911

PL. 21

Rufini Aquileionensis Presbyteri

Historia Monachorum

Cap. XV

De Apellen Presbytero et Joanne

Sp. 434 C - 435 B

Marbij UB.

Ms. 36

intelligentia. ut possimus uirtutibus animi eutescere. Sed & multa alia de hoc uiro scilicet homo dei appelles narratione nobis fidelissima comendauit. que cuncta conscribere et longum uidetur. & per magnitudinem sui nonnullis fortasse audientium uix credibile.

De scō pasnuto. vii

India vs & monasterium scilicet pasnuto hominis dei. qui nominatissimus in illis locis anachoretas & ultimū habitator fuerat deserti in regione heracleis splendide apud thebaidis urbes. De hoc ergo fidelissima patrum narratione comperimus. quod cum fuisset uite angelice quodā tempore orauerit dñm. ut sibi ostenderet. cuiuscorū simul haberet. Assistens ei angelus respondit ei. quod similis esset symphoniaco cuidam qui in uico illo cantandi arte uictum quaereret. Tum ille obstupefactus nouitate responsi. cum omni preperatione pergens ad uicū. perquirat hominē. Et cum inuenisset. studiosissime precon-

tatur ab eo. quid nā scilicet & religiosi opis gestū sit ei. omni actus ei curiosius discutat. At ille respondit quod res erat. se esse indignissimū uite hominem peccatorem. atque ante non multū temporis ex latrone ad istud quod nunc exercere uidetur sedum artificium deuolutū. Pasnuto ergo magis instabat. requirens. siquid ei forte uel inter latrocinia per opus fuisset admissum. Nihil inquit mihi consciūssū boni. hoc tamen scio quod cum inter latrones essem. capta est aliquando a nobis uirgo deo consecrata. Huius cum ceteri collegae mei latrones cuperent eripere pudorem obieci me in medium & eripui de contaminatione latronum. & nocte deducen- tam usque ad uicū domus restituui intactam. Alio quo tempore. inueni mulierem honeste forme in heremo oborantē. Hec cum interrogaretur amē. unde uel cur. ait quomodo in hoc

PL. 27

Sp. 435 B - Sp. 436 A

Refines, H. monachorum c. ^{15 f.} ~~16 f.~~

UB. Narb. Ms. 36, fol. II^{av}